

SEÇİMLER için SOL'da BİRLİK ÜZERİNE

(Nisan 2014)

İCİNDEKİLER

I- TEORİK VE STRATEJİK TEMEL

1. DÜNYADA DURUMU BELİRLEYEN MÜCADELE VE SOL'da BİRLİKÇİLERİN YAKLAŞIMI

2. DÜNYADA HAKİM GÜÇ OLARAK EMPERYALİZM VE KURUMLARI

A) ABD.

B) ABD-İNGİLTERE ittifakı

C) AB

D) SSCB ve Rusya.

E) 'ANAVATANLAR', TÜRKİYE VE YUNANİSTAN!

F) Kıbrıs'ın burjuvaları ve Kıbrıs'ı yönetler

G) BİRLEŞMİŞ MİLLETLER ÜRGÜTÜ!

3. KSP'DE TEORİK VE STRATEJİK TEMEL

4. "SOL'da BİRLİK" İLKELERİNİN TEORİK VE STRATEJİK TEMELİ

A) Bu yanlış yaklaşım yeni de değildir.

B) Bu stratejinin, yani BM ve AB çatısı altında, iki bölgeyi, federal Kıbrıs elde etme stratejisi Grivasçılıktır.

C) Bu emperyalist sistemde kalarak Kıbrıslı Türkleri korumak,

II- TAKTİK KAVGASI

1. Bu işleri illah emperyalizm şartlarında halledecekseniz

2. Dimitrov'un Birleşik Cephe taktiğinin uygulanması

3. Kitle pratiği

4. Devrimcileri komünizme kazan

5. "Eylemde birlik propaganda ve ajitasyonda serbestlik"

SEÇİMLER için SOL'da BİRLİK ÜZERİNE (Nisan 2014)

2014 Yılı başından itibaren “solda birlik” adı altında bir dizi görüşmeler yapılıyor. “Solda birlik” için önümüze konan ilkelerin önce genel teorik ve stratejik yaklaşımını ele almak gereklidir. Bu yaklaşım yanlış ise “solda birlik” ortakları amaçladıkları yönde, yani Kıbrıslı Türklerin varlığını korumak yönünde iş yapmak yerine amaçlamadıkları ve karşı çıktıkları bir şeye, yani Kıbrıslı Türklerin yok edilmesine katkı koyuyor olacaklardır, bu amacın elde edilmesine katkı koyan bir iş yapmakta olacaklardır.

O halde önce “solda birlik” ilkelerini savunanların bu konularda nerede durduğuna bakalım.

I- TEORİK VE STRATEJİK TEMEL

1. DÜNYADA DURUMU BELİRLEYEN MÜCADELE VE SOL'da BİRLİKÇİLERİN YAKLAŞIMI

Bugünkü dünyada şu veya bu ulusun, şu veya bu ülkenin, dolayısıyla da tek tek bireylerin geleceğini belirleyen, onların geleceği hakkında karar verici olan bir mücadele var mıdır?

Evet vardır!

Nedir bu mücadele?

Bu mücadele kapitalist emperyalizmle modern komünizm arasındaki, ve bunların temsil ettikleri sınıflar yani finans oligarşisi ile proletarya arasındaki mücadele, insanlık tarihindeki son sınıf mücadelesi olacak olan mücadeledir.

Bu mücadelede kimin kazandığı ve kimin kaybettiği tüm ulusların, ülkelerin ve bireylerin geleceğini belirlemiştir ve bugün de belirlemektedir!

“Ülkemin çıkarı için mücadele ediyorum, milletimin çıkarı için mücadele ediyorum, şu veya bu toplumsal kesimin çıkarı için mücadele ediyorum, şu veya bu bireylerin çıkarı ve geleceği için mücadele ediyorum vede işte bu mücadeleyi vermek için siyasete atılıyorum” diyen her bir kişi, parti, cephe, örgüt bu iki antagonist arasındaki mücadelede nerede durduğunu belirlemek zorundadır.

Bu mücadelede emperyalizmden yana tavır takınanlar, emperyalizmin yaşamını uzatacak işler yapanlar ülkelerin, milletlerin, ezilen sınıfların, grupların, bireylerin zararına iş yapmaktadırlar. Onların bugün ve gelecekte barbarca bir ortamda yaşamalarına katkı koymaktadırlar. Bu mücadelede komünizmden yana tavır takınanlar, komünizmin emperyalizm üzerinde hakimiyet kurup, emperyalizmi yok etmesine katkı koyanlar ülkelerin, milletlerin, ezilen sınıfların, gurupların, bireylerin yararına iş yapmaktadırlar. Onların bugünkü barbarlıktan kurtulmasına ve gelecekte insanca ve bolluk içinde bir yaşama kavuşmasına katkı koymaktadırlar.

Sadece ülkemizdeki komünizmin değil, ülkemizin ve milletimizin bağımsızlığının, ülkemizde demokrasinin ve ülkemizle birlikte tüm insanlığın geleceği bu kavgada komünizmin zafer kazanıp kazanmaması ile belirlenecektir.

Bu kavgada yerini belirlemeyenler, bu kavgada yerim budur demeyenler genellikle emperyalizmden yana tavır takınanlardır. Onların da ülkemizin bağımsızlığına, ülkemizde demokrasinin hakimiyetine, ülkemizde Kıbrıslı Türklerin varlığına katkı koymaları imkansız olacaktır.

Not 1: Bu konuda arkadaşlara Enternasyonalizm konusundaki yazımızı okumalarını tavsiye ederiz.

<http://dogrudandemokrasi.co.uk/enternasyonalizm/ekim-devrimi-kom-harek-enternasyonal-karek>

<http://www.kibrissosyalistpartisi.com/wp-content/uploads/2021/02/KSP-V.-Kongre-Raporlari.pdf>

Bu sorunları ele alırken yoldaşlara, Kıbrıs'ın özgürlüğü ve Kıbrıslı Türklerin varlığı için savaşanlara son kongremizde onaylanan milletler sorunu üzerine karar tasarısını da okumalarını tavsiye ederiz.

<http://dogrudandemokrasi.co.uk/milletler-meselesi/milli-mesele-ikinci-dunya-savasi-oncesi>

<http://www.kibrissosyalistpartisi.com/wp-content/uploads/2017/03/KSP-3.-Kongre-Kararlar%C4%B1.pdf>

2. DÜNYADA HAKİM GÜÇ OLARAK EMPERYALİZM VE KURUMLARI

Stalin sonrası dönemde, 5 Mart 1953 sonrasında, ABD'nin başını çektiği Dünya emperyalizmi, esas olarak SSCB'nin komünizm yolundan, Halk Demokrasilerinin sosyalizm yolundan, komünist partilerin enternasyonalizmden saptırılması sayesinde tam bir hakimiyet kurdu. Bu hakimiyetin 1990'da SSCB'nin ve Halk Demokrasilerinin çökmesi sonrası aldığı azgın şekilleri hepimiz izlemekteyiz.

Bu dönemle bağıntılı olarak ve ülkemizde aktif olan emperyal güçlerle bağıntılı olarak biz şu tespitleri yaptık.

A) ABD en büyük emperyal güçtür, tüm diğer emperyal güçler ona bağımlıdır. ABD'nin milli bağımsızlığını ayaklar altına almadığı hiçbir ülke ve hiçbir millet yoktur. İngiltere de milli bağımsızlığı ABD tarafından ayaklar altına alınmış olan ülkeler arasındadır.

B) ABD-İNGİLTERE ittifakı tüm diğer büyük güç olarak, Batı Demokrasileri olarak bilinen ülkeler (Fransa, Almanya, Japonya, İtalya) üzerinde tam bir hakimiyet kurmuşlardır ve bu ülkeleri yönetmekte olan hain burjuvalar bu hakimiyete karşı savaşmak yerine bu hakimiyet sayesinde dünya emperyalist sisteminde kendilerine emperyal paylar almayı tercih etmektedirler. Bu şebeke, yani ABD, İngiltere, Fransa, Almanya, Japonya, İtalya gangsterler şebekesi şu anda SSCB'nin kalıntısı olarak

Rusya'yı da tamamen bitirmek ve daha da parçalamak konusunda işbirliği yapmak istemektedirler, yani bu günlerde bunların birbirleriyle çatışması yönünde ciddi bir eğilim mevcut değildir. Herkes ABD'nin ardından tekel karları elde etmenin peşindedir. Yani bu dönemde bunlar arası çelişmeleri kullanarak siyaset yapmak isteyen küçük büyük emperyalist ve işbirlikçi burjuvaların Saddam gibi hüsrana uğramaları kuvvetle muhtemeldir.

C) AB de işte bu sistemde bir emperyalistler birliğidir. ABD'nin hegemonyası altındadır. Almanya'ya hem emperyal olanaklar sunmak, hem de Almanya'yı soymak ve kontrol etmek aracıdır. Fransa'ya Almanları da soyarak emperyal sistemde yer alması için verilen bir oyuncaktır. İngiltere tarafından ABD adına, ve dünya emperyal sisteminde ABD-İngiltere hegemonyasını sürdürmek adına manipüle edilir ve kullanılır. Gönüllü olarak kullanılır. (Japonya da aynen böyle gönüllü olarak kullanılan vatan haini, ABD uşağı emperyalist burjuvalar tarafından Almanların yönetilmesine benzer bir sistem ile yönetilir). Tüm küçük sömürge sahipleri ve küçük ülkeler Hollanda, Belçika, Danimarka, Norveç, İsveç, Finlanda ve İspanya kendilerine dünya emperyal sisteminde biçilen role uyararak ve oradan kendilerine sunulan parçalarla beslenenlerin yönetimindedirler. İspanya ve İtalya'ya güçlü oldukları söylenir. Fakat ABD ve İngiltere yanında Almanlar ve Fransızların bile ayakları altına aldıkları ve bu rezilliği bile kabullenen emperyal sevdalı vatan ve millet haini burjuvalar tarafından yönetilirler. İyice geride kalmış olan Portekiz ve Yunanistan'a yapılanlar ortadadır. Portekiz'e ve bilhassa Yunanistan'a tüm bunlar yapılabilmektedir çünkü bu ülkelerin yöneticileri vatani ve milleti satmaya alışkın vatan ve millet hainlerinden oluşmaktadır. Doğu Avrupa'nın eski halk demokrasilerini bugün yönetmekte olan demokrasi ve halk düşmanı burjuva müsvettesi, hırsızlar ve Nazi kalıntısı şebekelerin AB'deki rolünün ne olduğu açıktır. Vatani ve Milleti dün Nazi işgali sırasında Nazilere satan Nazi uşakları bugün demokrasi adı altında ülkeyi yeni Nazilere satmaya devam etmektedirler. NATO ve AB sevdaları da bunu yansıtmaktadır.

AB üyelerinin kendi ülkelerinde kendi halklarına yaptıkları malumdur. AB üyelerinin IMF, Dünya Bankası, Dünya Ticaret Örgütü, NATO, Avrupa Savunma Örgütü, ve BM'de yaptıkları ise tamı tamına onların başka milletlere ve ülkelere karşı vurdumduymaz, katil ve emperyalist karakterini açıkça ortaya sermektedir.

AB barbar emperyalistlerin barbar bir kurumudur. Bu stratejik bir tespit olarak tartışma kaldırmaz bir gerçekliktir.

D) SSCB ve Rusya.

İkinci Dünya savaşında tüm insanlığı Nazi barbarlığından kurtaran esas güç SSCB idi. Bunu tüm burjuvalar gizler ama kimse tartışamaz.

II. Dünya savaşı sonrası Doğu Avrupa Halk Demokrasileri, Asya Halk Demokrasileri, ve kapitalizmin zulmü altındaki ülkelerin Komünist Partileri ve cefakar halkları SSCB etrafında toparlandı ve anti-emperyalist, demokratik kampı oluşturdu.

Bu kamp savaş çılgınlıklarına karşı barışın, demokrasi düşmanlarına karşı halk demokrasisinin ve emperyalizmin zorba yayılcılığına karşı milletlerin ve ülkelerin

bağımsızlığının savunucusu ve bu savunmanın emperyalizme karşı sonuç almasının garantisini idi.

ABD ve onun boyunduruğuna uyararak emperyalist çıkarlarını koruma sevdalısı İngiltere ve Fransa, II. Dünya savaşı sırasında halklara demokrasi ve milletlerin ve ülkelerin bağımsızlığı sözü vermiş olan bu yalancılar şebekesi, ve onların çevresinde yer alan Almanya, İtalya ve Japonya ve bunların hepsinin oyuncağı olarak burjuva-emperyalist yaşamını korumaya çabalayan tüm vatan hainleri şebekesi bu kampın temel dayanağı olan SSCB'ne ve onun etrafındaki Halk Demokrasilerine tüm güçleriyle yüklendiler.

5 Mart 1953'de Stalin'in ölümü sonrası dönemde, emperyalistlerin bu yüklenişini onların zaferi ile taçlandı. Emperyalizmin uşağı Titocu-Troçkist hainler, ajanlar, katiller çetesinin partilerimiz ve devletlerimizin en üst organlarına sızdıkları açık hale geldi. Bu insanlık düşmanı hainler en üst organlarımızda hakimiyetlerini kurarak anti-emperyalist demokratik cephemizi ABD'nin başını çektiği dünya emperyalist sisteminin ölü ve çürümüş vücudunun çürümüş ayaklarına bir dayanak haline getirdiler.

SSCB'nin 1990'daki yıkımı ile, tam bir katiller, gangster ve hırsızlar şebekesi tarafından yönetilmekte olan Kapitalist Rusya ortaya çıktı. Troçki'nin ve Buharin'in Rusya'yı kapitalizme geri götürme planlarının bir parçası SSCB'ni parçalamak idiyse, bir diğer parçası da Rusya'yı emperyalistlerin bir pazarı ve ham madde sağlayıcısı haline getirmektir. 1936-38 büyük mahkemeleri bunları ortaya koydu. Ve bugün SSCB parçalandı ve Rusya aynen bu konumdadır. Troçki-Buharin ihanet planı zafer kazanmıştır. Fakat bir farkla. Bugünkü Rusya nükleer silahlarla dolu bir Rusya'dır.

ABD ve onun yönettiği emperyalist dünya düzeni olmamış Rusya'daki bu hırsızlar şebekesi ayakta kalamaz vede el koydukları malların mülkiyet hakkını koruyamaz. Bunlar, ABD ve etrafındaki 'Batılı' emperyalist çeteler ve onların Rusya'daki gangster yönetici uşakları Rusya'dan çaldıkları her kuruşu Rusya dışına taşımak istiyorlar, Rus halkını da açlıktan öldürmek istiyorlar. Bu plana uymadıkları oranda Rusya yöneticilerinin başına Gaddafi'nin başına gelenler gelecektir -en azından ABD ve etrafındakiler, bilhassa İngiltere ve Almanya, böylesi planlar yapıyorlar. Tabii ki bu planların tüm dünya için bir tehlikesi var. Rusya Libya değil. Rusya'yı yönetenlerin ellerinde nükleer silahlar var ve karşı durmaya karar verirlerse işlerin nereye varacağı açıktır. Nitekim Ukrayna ve Kırım'da yaşanan gelişmeler Rus emperyalist burjuvazisinin karşı durma kararlılığını göstermektedir.

Bu tehlikeye değinirken şu durum tespit edilmelidir. Bugünün dünyasında emperyalizm tam hakimiyetini kurmuştur ve Rusya ve eski SSCB ülkeleri bu dünya sisteminin parçaları olarak yaşamaya çabalamaktadırlar. Bu sistemin koruyucusu gangsterler tarafından yönetilmektedirler.

E) 'ANAVATANLAR', TÜRKİYE VE YUNANİSTAN!

Bu ülkelerin burjuvalarının, bu ülkeleri yönetenlerin ABD, İngiltere, AB'nin üstün güçleri olarak Almanya ve Fransa hakimiyetine boyun eğen, ülkelerini NATO üyesi

yapmış ve NATO için savaşa sürmüş vatan hainleri, milletlerinin ve ülkelerinin düşmanları olduklarını anlatmaya sanırsız gerek yoktur.

F) Kıbrıs'ın burjuvaları ve Kıbrıs'ı yönetlerin de bugünkü durumu aynen gerici, burjuva-emperyalist 'Anavatanlar'ın durumuna benzer. Millet'in çoğunluğunu oluşturan işçilerin, köylülerin, zanaatkarların ve demokratik aydınların iktidarını önlemek için, yani komünizmin zaferini önlemek için vatani ve milleti emperyalistlere satmış, bu satışta 'anavatan'daki satılmışlarla elele vermiş bir avuç vatan ve millet hainleri, demokrasi düşmanları...

AKEL (ve CTP) kendilerini bu gangsterler şebekelerinden ayırmak istiyorlarsa, insanlık düşmanı suç işlemekten geri durmak istiyorlarsa, saf değiştirmek konusunda ciddi bir çaba ortaya koymak zorundadırlar. Onlar Kıbrıs'ın (ve dolayısıyla insanlığın) tüm sorunlarını emperyalist sistem içinde çözmek istiyorlar ve çabalarını bu çerçeveye içine hapsediyorlar. Aynı tavır solda birlikçilerin tümünde de görmekteyiz. Biz bu çerçeveyi kırmak istiyoruz diye, emperyalist sistemin zincirini küçücük vede güçsüz Kıbrıs'ta kırmak istiyoruz diye bize düşmanca yaklaşmaktadırlar. Biz de emperyalist gangsterleri ve onların insanlık düşmanı faaliyetlerini karşımıza aldığımızda AKEL ve CTP'yi de karşımıza almak zorunda kalıyoruz. Bu duruma son verilmelidir. Ama bu son vermenin yolu bizim emperyalist sistemin yıkılması çabamıza son vermek olmamalıdır.

G) BİRLEŞMİŞ MİLLETLER ÜRGÜTÜ!

Birleşmiş Milletler örgütü II. Dünya Savaşı sonrasında milletlerin ve ülkelerin eşitliğini garantiye almak; bu eşitliğin kesin göstergesi olarak bir milletin, bir ülkenin başka bir millet ve ülkeye zorla hükmetmesinin tüm imkan ve ihtimallerini yasaklamak; milletler ve ülkeler arasında çatışma ve savaşların yerine milletler ve ülkeler arasında yardımlaşma ve dayanışmayı, birbirine yardımcı olmayı geçirmek; BM'yi bunların imkanlarını yaratan bir örgüt olarak oluşturmak; milletler arası eşitliğin kesin ispatlarından biri olarak açıkça insanlık düşmanı bir suça dönüşmüş olan, topyekün savaş olarak uygulanması kaçınılmaz hale gelmiş olan savaşı insanlık düşmanı suç olarak ilan etmek, savaş propagandasını da insanlık düşmanı suç olarak ilan etmek; nükleer ve tüm toplu imha silahlarını yasaklamak; her ülke ve milletin kendi kendini demokratik olarak yönetebilmesini, ülkelerin kendi yönetimlerini kendilerinin seçebilmesini garanti altına almak; bu amaçla faşist-nazi ideoloji türü insanlık ve demokrasi düşmanı ideolojileri yasaklamak; bu ideolojilerin temelini oluşturan ırkçı, diğer milletleri hor gören ve aşağılayan, diğer ırklardan ve milletlerden insanların katlini hoş gösteren ve teşvik eden bu ideolojilerin propagandasını yasaklamak; milletlerin eşitliğinin tanınmasının kesin ispatı olarak milletlerin ayrılıp ayrı devlet kurma haklarının tanınmasını garantilemek; sömürgelerin, 'koruma ülkelerin' derhal özgürleşmesini, tüm ülkeler ve milletlerin demokratik olarak kendi kendilerini yönetmesini sağlamak ve BM'yi, ancak böylesi (azı yok ama fazlası var olan) bir çerçeve oluşturarak elde edilen dünya şartlarında tüm milletleri gerçekten eşit milletler olarak bir araya getiren bir örgüt olarak yapılandırılmak.

Tabii ki burjuva emperyalistler daha işin başından bu işi baltaladılar.

Savaşın ve savaş propagandasının insanlık düşmanı suç ilan edilmesini kabul etmediler. Sadece SSCB 1952'de, tek taraflı olarak, savaş ve savaş propagandasını insanlık düşmanı suç ilan eden kanunu yasaları arasına koydu. (Bu emperyalist devletler milletler arasındaki eşitliği imkansız kılma aracı, zayıf milletleri güçlü milletlerin hükümdarlığı altına sokma aracı olarak savaşı korudular ve o gün bugündür milletlere ve ülkelere karşı savaşlar örgütleyiyorlar. Ama her bir savaş bir insanlık düşmanı suçtur ve bu savaşları yapanlar er veya geç cezalandırılmalıdırlar. Savaşın suç olmadığı, sadece savaş sırasında suç işlenebileceği, vede işte o suçu işlemek için sivillerin hayatını korumak için ellerinden geleni yaptıkları şeklindeki yaklaşım geçersizdir.)

Nükleer (kimyasal ve biyolojik) toplu imha silahlarını yok etmeyi reddettiler. Şu anda dünyayı, hegemonyalarını kabullenmeyen her bir ülke ve ulusu yok etmekle tehdit ediyorlar. Bunların nükleer, kimyasal, biyolojik silahları kullanarak savaş yapmayacaklarını sananlar yanılıyorlar. Dünyada hakim hale gelmiş olan güçler elde kılıç veya yay ve ok ile ülkeleri istila eden dünün barbarları değildir. Dünyada hakim olan güç elde nükleer silahlar ve uçak ve füzelerle donanmış ve 'sizi taş devrine geri götüreceğiz' şeklinde bombalarınız ha' diyerek ülkeleri istila eden barbarlardır. İnsan hakları ve demokrasi laflarını da ağızlarından düşürmeyen iki yüzlü ve sahtekar, kitlesel öldürme suçunu daima işlemekte olan barbarlardır.

Sömürgelerin, manda ve bağımlı yönetimlerin, yani koruma altına alınmış ülkelerin, bağımsızlığını kabul etmediler. Hala daha ülkelerin topraklarını kontrolleri altında tutmaktalar, milletleri zorla kendi kontrolleri altında tutmaktalar. II. Dünya savaşı sonrasında dünyanın dört bir yanında özgürlüğünü isteyen milletlere ve ülkelere özgürlüklerini vermemek için nice savaşlar yaptılar ve nice katliamlar yaptılar. Burada savaşın insanlık düşmanı suç olarak ilanını niye kabul etmedikleri hemen ortaya çıkmaktadır. Daha sene 1971'de Britanyalı emperyalistler 'kendi yönetimlerinde olan' Diago Garcia'da bütün adayı zorla boşaltıp ABD askeri üssüne çevirdiler. İnsan haklarını ve milletlerin özgürlüğünü ve ülkelerin, sömürgelerin özgürlüğünü bunların tanımama nedenleri açıktır. Bunların savaşı insanlık düşmanı suç ilan etmemeleri bunların dünyanın tüm milletlerine ve ülkelere karşı savaş yapıyor olduklarından, barbarlıklarından, emperyalistliklerindenidir.

Ayrılıp ayrı devlet kurmak isteyen milletlere ayrılma hakkını yasakladılar. Bu hakkın tanınmasını reddettiler.

Fikir özgürlüğünü tanımak adına ülkelerin, milletlerin, ırkların eşitliğini reddeden, kendi ülke, millet ve ırklarının tüm diğerlerinden üstünlüğünü ilan eden, tüm diğerlerinin katlini gerekli ilan eden; insanların başka ülkeden, millettan, ırktan olduğu için öldürülmesini gayet normal bir şey olarak ilan eden ve daha nice insanlık düşmanı fikirlere sahip olan; demokrasinin azılı düşmanı olan faşizmin-nazizmin ve benzeri ideolojilerin yasaklanmasını, bunların propagandasının yasaklanmasını, bunların insanlık düşmanı barbar fikirler olarak yasaklanmasını fikir özgürlüğü adına, insan hakları adına, üstelik de demokrasi adına reddettiler. Onunla da kalmadılar. İtalya'da faşistleri, Almanya'da (Batıda) Nazileri, Japonya'da faşistleri, insanlık düşmanı suçları nedeniyle ve hak ettikleri şekilde cezalandırılacaklarına o ülkelerde devlette iş başına getirdiler. Hükümetleri ve asker sivil ve dini bürokrasiyi bunların

kalıntısı unsurlardan oluşturdular ve her yerde de bunu yaptılar. Nerede halklar eski emperyalist güçlerden, faşistlerle, nazilerle işbirliği yapmış vatan hainlerinden kurtulmak istediler ve bağımsızlık için ayağa kalktıysa, tüm o ülkelerde 'Batı' demokratları, ABD'nin, BM'nin ve AB'nin bugünkü yöneticileri bu nazi-faşist sürüsünü iktidara getirdi ve onları askeri güçleriyle destekledi.

Demokrasi dediler Yunanistan'a monarşi getirdiler, Nazi kalıntılarını devletin tüm kurumlarına oturtular, Nazilerle işbirliği yapan Grivas'ı Yunanistan komünistlerin elinden zorla alarak sözde Kıbrıs'ı özgürleştirme adına faşist EOKA'nın başına getirttiler; demokrasi dediler İtalya'da mafyayı silahlandırıp komünist katliamları örgütlediler, ülkelerde iç savaşlar örgütlediler...

Ve daha nice rezillikler yaptılar. Tüm bu rezillikleri ABD'nin başını çektiği, Britanya ve Fransa'nın ABD'nin peşinde ve esareti kabullenerek sıraya girdiği blok yönetiyor. Bu blok, Batı Almanya, İtalya, ve Japonya'nın esaretini garantiledi ve onlar da bu bloğa zevkle katıldı. Böylece oluşan bu 'batılı' emperyal blok dünyada emperyalizmin ve gericliğin başını çekti ve tüm diğer burjuva ve feodal devletler de bir bütün olarak bu bloğa tam bir esaret, kölelikle ve zevkle katıldı ve her bir işte onlara arka çıktı. Her geçen gün tüm burjuvalar kendi ülkelerinde işçi iktidarına alternatif olarak ABD hegemonyasını, zulmünü, sömürsünü, diktasını kabullenmiş, tam birer milli hain, tam birer vatan haini ve demokrasi düşmanı sınıfa dönüşmüşlerdir. İşte bunlar savaş yaparak, milletleri ezerek, nazileri koruyup onlarla birlik olarak insan haklarından ve demokrasiden bahsettiler, fikir özgürlüğünden dem vurdular. Şu sıralarda ülkeleri ve milletleri birbirine kırdırırken ve de tepelerine bomba yağdırırken 'insan hakları' diyorlar.

Tüm bunlar BM'nin II. Dünya savaşı sırasında ilan edildiği gibi ve düşünüldüğü gibi milletlerin eşitliğinin, milletlerin kendilerini demokratik şartlarda yönetiminin, barışın bir aracı olarak ve milletler arası bir örgüt olarak inşası yerine, ABD hegemonyasında milletleri baskı altına almanın, ülkelerde faşist, feodal, demokrasi düşmanı ama kendilerine bağımlı yönetimleri örgütlemenin, bu amaçlar için savaş yapmanın aracı olarak gelişmesine ve dönüşmesine yol açmıştır.

Bu dönüşüm daha 1951'de sonuçlanmış durumdaydı.

Bugünkü BM tam bir insanlık düşmanı, barış düşmanı, milletlerin düşmanı, ABD hegemonyasında iş yapan bir savaş yapımcılar örgütünden ibarettir.

Ele alınan tüm konularda BM'nin ve tüm BM üyelerinin Kıbrıs'a karşı yaklaşımlarının tam bir emperyalist yaklaşım olduğu açıktır.

Nazi işbirlikçisi Grivas hapse atılıp, mahkemeye çekilip hak ettiği cezaya çarptırılacağına, Kıbrıs'a gönderilmiş ve sorunun barışçıl çözümü çabası baltalanıp, NATO kontrollü bir savaş durumu yaratılıp, komünizmin, ve demokratik güçlerin sorunu barışçıl ve demokratik çözüm imkanı yok edilmiş, yüzlerce vatandaşımızın, yurtseverimizin ölümüne yol açılmıştır.

Ve tüm bunlar savaş yapıcılığının insanlık düşmanı bir suç olduğu bir dönemde ABD-İngiltere-NATO işbirliğinde savaşlarla tezgahlanmıştır.

1960 Anlaşmaları Yurdumuzun bağımsızlığının ayaklar altına alınmasının BM kürsülerinden açık ilanından başka bir şey değildir ve bu ilana BM ve üyeleri onay vermiştir.

Böylece oluşturulan şartlarda ortaya çıkan KC (Kıbrıs Cumhuriyeti) Titocu, ve 'Bağlantısızlar' olarak bilinen anti-Sovyet (anti-demokratik, anti-komünist) cephede yer almış vede bizzat hainlerin yönetimindeki SSCB ve Halk Demokrasileri tarafından silahlandırılmıştır. NATO hakimiyetindeki bir yörede NATO'nun vahşi kurdu olarak görev üstlenmiş olan TC ile baş başa bırakılmış vede onunla savaşması için tüm şartlar NATO, ve görüldüğü gibi Titocu-Troçkist SSCB ve Halk Demokrasileri yönetimleri tarafından, Titocu 'Bağlantısızlar' gurubu tarafından, NATO'cu anavatan Yunanistan tarafından hazırlanmıştır.

Sene 2014'te ülkemizin içinde bulunduğu durum BM'nin ne tür bir milletler düşmanı, ülkelerin bağımsızlığının düşmanı ve savaş yapımcılarının koruyucusu ve kollayıcısı örgütlenme olduğunu ortaya koymuştur.

Hem genelde Dünya açısından hem de özelde ülkemiz açısından BM'nin ABD kontrollü, ABD ile birlikte İngiliz kontrollü, NATO'cu, bağımsızlık, özgürlük ve demokrasi düşmanı karakterli bir örgüt olduğunu, savaş kışkırtıcısı ve savaş yapıcısı karakterli bir örgüt olduğunu göremek için kör değil de açıktan burjuva siyasetin kölesi, ve uşak ruhlu olmak gerekmektedir.

3. KSP'DE TEORİK VE STRATEJİK TEMEL

Biz Kıbrıs'ın özgürlüğü, Kıbrıs'ta demokrasinin zaferi, Kıbrıs'ta barışın hüküm sürmesi, Kıbrıs'ta halklarımızın barbar saldırganlıklara karşı korunması, halklarımızın varlığının korunması, Kıbrıs'ın birliği (veya bölünmesi) sorunlarına işte bu temel çerçevede bakmaktayız.

Bu meyanda yapılan her şeyin atılan her adımın dünya emperyalist sisteminin yıkımına, dünya komünist sisteminin zaferine yardımcı olması gerektiği temel anlayışı ile yaşamaktayız.

Bu temeldedir ki AEBCH (Anti-Emperyalist Birleşik Cephe Hükümeti) programını hazırladık ve sunduk, ve tüm faaliyetlerin Doğrudan Demokrasi temelinde ve Doğrudan Demokrasi hedefiyle ele alınmasını öneriyoruz.

Tüm bunlar, KSP'nin tüm teorik ve stratejik yaklaşımları ve bu yaklaşımlara temel oluşturan değerlendirmeler Kıbrıs sorununa çözüm için Kıbrıs'ın Dünya Emperyalist Dünya sisteminin bir parçası olmaktan çıkmasını, bu emperyalist zincirin Kıbrıs'ta kırılmasını bunun Kıbrıs Sorunu'nun çözülmesi için bir ön şart olduğunu ortaya koymaktadır.

4. "SOL'da BİRLİK" İLKELERİNİN TEORİK VE STRATEJİK TEMELİ

"Solda birlik" ilkelerinin teorik ve stratejik temeli bizim yukarıda ortaya koyduğumuz teorik ve stratejik temelimizle taban taban zıttır.

“Solda birlik” ilkelerinin stratejik temeli nedir?

Bu temel Kıbrıs Sorununun çözümünü BM çatısı altında, ve aynı zamanda AB çatısı altında halletmeyi önerir. Yani Dünya Emperyalist sistemi hem Dünyada sapasağlam ayakta duracak, hem Kıbrıs bu sistemin tutarlı bir parçası olarak kalacak, hem de Kıbrıs'ın bağımsızlık sorunu, Kıbrıs'ın özgürlük sorunu, Kıbrıs'ın Demokrasi sorunu, Kıbrıs'ın barış sorunu, Kıbrıs'ın milletler arası kardeşlik, yani birlik sorunu çözülecek.

“Solda birlik” ilkeleri ile Kıbrıslı Türklerin varlığını korumanın başka yolu ve yordamı olmadığı ilan ediliyor.

Halbuki Kıbrıslı Türkleri (vede Kıbrıslı Rumları) bu temel üzerinde inşa edilen şu veya bu sözde çözüm türüyle korumanın imkanı vede ihtimali yoktur.

A) Bu yanlış yaklaşım yeni de değildir. Bu yaklaşım 1960 anlaşması öncesi dönemde Grivas sayesinde ve Kilise sayesinde hakim çözüm şekli olarak devreye girmiştir.

Grivas Kıbrıs'ı dünya emperyalist siteminde tutmak için, bu sonucu elde etmek için anti-komünist amaçlarla, Amerikan ve İngiliz, Türkiye ve Yunanistan, yani tüm ABD güdümlü NATO'cuların istekleri doğrultusunda adaya gelmiştir. Malum olduğu üzere Grivas Yunan halkı Alman Nazilerine karşı savaşırken Alman Nazileriyle işbirliği yapmış olan bir faşist Nazi işbirlikçisi, daha sonrada İngiltere ve ABD işbirlikçisi bir faşist olarak çalışmış bir Yunan milli düşmanıdır. Bu şahsın Kıbrıs faaliyeti ABD hegemonyasındaki NATO çıkarlarını temel alan anti-komünist faaliyetlerdir. Türkiye ve Yunanistan da adamızda NATO çıkarlarını temel alan bir faaliyet yürütmüşlerdir. Her ikisi açısından da adadaki kendi milli azınlıklarının çıkarları devreye dahi girmemiştir -çünkü bu ülkeler çıkarlarını NATO'ya satmış burjuva ve feodal vatan hainleri tarafından yönetilemekteydi ve hala daha öyledirler.

Yani Grivas yönetimindeki gerici milli kurtuluş savaşı ile bugün sorunları BM çatısı altında, AB çatısı altında, veya Türkiye'yle birlik altında, yani dünya emperyalist sisteminin varlığının korunması temelinde çözmeye önerileri arasında esasta, özde, temel olarak hiçbir fark yoktur.

Hepsi de bir ve aynıdır.

Tüm bunların tek karşıtı bizim AEBCH programımız, emperyalizmin yıkımını temel alan önerimizdir.

B) Bu stratejinin, yani BM ve AB çatısı altında, iki bölgeyi, federal Kıbrıs elde etme stratejisinin Grivasçılıkla özdeşleştirilmesi biraz aşırı görülebilir ama herşeyi aşırıya götürmek yerinde bir tavidir. Şeylerin esasları, özleri aşırılık anlarında iyice gözle görünür hale gelirler.

ABD hegemonyası altında oldukları iyi bilinen BM ve AB çatısı altında, emperyalizmin hegemonyası altında olduğu iyi bilinen yeni dünya düzeni altında kalarak, emperyalist sistem içinde kalarak sorunlarını çözmek isteyenlerin vatanın ve

milletin kurtuluşunu, tüm Troçkistler gibi, dünya komünizminin zaferinden kopardıkları açıktır.

Bu o kadar doğrudur ki, anavatanımız Sovyetler Birliği komünizmi inşa etme stratejisinden uzaklaştırıldığında, Lenin-Stalin komünizmi inşa planı çöpe atıldığında AKEL (ve dolayısıyla CTP) tüm bunlara uyum göstermek, sadece ve sadece bir burjuva parti yaklaşımıyla anavatanımızdan koparabildiği mali ve maddi çıkarları koparmak ve komünizmin inşasının imkansızlaştırılmasına destek olmak, onun yıkımını deyim yerindeyse zevkle izlemek siyaseti uygulamıştır.

Ve işte bu yaklaşım küçücük Kıbrıs'ın, ancak ve ancak güçlü bir komünizmin desteğiyle kendisini azgın ve cani emperyalist güçlerden koruyabilecek olan küçücük Kıbrıs'ın da yıkım ve köleliği siyasetinin uygulanması anlamına gelmiştir ve gelmektedir! Anavatanımızda, Sovyetler Birliği'nde komünizm yenilir ise, Kıbrıs'ta da özgürlük yenilir. Kıbrıs işte böyle işgal edilir. Bir yandan İngiliz emperyalistleri ülkemize kazık çakar ve Amerikalı yandaşlarıyla ülkemizde istediklerini yapar, öbür yandan anavatanımızı çalıp çırpmış gangsterlerden para dilenerek, vatan onlara satılarak ülke yönetilmeye çalışılır hale gelinir. Rezilliğin bu kadarı da fazladır.

Şimdilerde Kuzeyde gerici, burjuva-emperyalist Anavatan Türkiye olmamış ayakta duramayan bir ekonomik, siyasi ve askeri yapı, Güneyde de Sovyet anavatanımızı soyup sovana çeviren hırsızlara bel bağlamış, ve ama onlar da yetmediği için AB ne derse yapmaya hazırlanan bir yapı vardır. Ülkenin kuzeyde ve güneyde emperyalizme teslim olduğu açık ve kesindir. Dünya emperyalizminden kopamayan bu teslimiyetin ne tür sonuçlar vermiş olduğu vede vermekte olduğu da herkese malumdur.

Bir atasözü şöyle der; “bana dostunu söyle sana kim olduğunu söyleyeyim”.

Stalin şöyle der; bana hedefini söyle sana örgüt türünü vereyim!

C) Bu emperyalist sistemde kalarak Kıbrıslı Türkleri korumak, Kıbrıs'ı Türk işgalinden kurtarmak, böylece Kıbrıs'ı İngiliz işgalinden de kurtarmak vb siyasetler ilk başta Assad ailesini hatırlatıyor adama.

Kuveyt'i Saddam'dan kurtarmak için nasıl da Amerikalılarla birlikte çıkartma yapıyorlardı. Şimdi de sıra onlara geldi. (Herkes Saddam'ın üstüne üşüştüğünde Libya ve Gaddafi'den de hiç ses çıkmamıştı....)

Bir atasözü şöyle der; “gülme komşuna gelir başına”!

Bu siyasetlerin mucidlerine yıllar öncesinden basit bir teklif yaptık biz. Dedik ki, “bu işi 'Kıbrıslı Türkleri ve Kıbrıslı Rumları özne yaparak' çözmek istiyorsanız AKEL ve CTP bir araya gelsin, ve BM çatısı altında, AB üyesi, İki bölgeli, Federal Kıbrıs önerimiz işte budur-hem de tüm detaylarıyla diye ortaya çıksın. Yani AKEL ve CTP anlaşsın, anlaşmayı BM'ye ve 'Liderlerin görüşmelerine' bırakmasın, 'Annan' a bırakmasın, anlaşmayı detaylı bir şekilde formüle etsinler, halkımızın önüne koysunlar ve biz hazırız desteklemeye vede tüm Kıbrıs eminiz destekleyecektir” dedik.

Yaptılar mı? Hayır, yapmadılar ve hala daha 'görüşmeler' sürüyor.

Bu demektir ki TC işgali bu emperyalist sistemde izin verilen bir haksızlık olarak sürüyor. BM'de görüşme oluyor da niye BM dönüp demiyor TC'ye sen nasıl işgal edersin benim bir üyemi diye? Birde tutmuş utanmadan Annan Planını KC'ye empoze etmeye çalışıyor?

Demiyor. Çünkü BM ABD-İngiltere güdümünde, ve Kıbrıs'ı kontrol altında tutma mekanizması böyle işliyor.

Kıbrıs işgal edildiği oranda bu işgal Kıbrıslı Türklerden çok Kıbrıslı Rumlar için bir sorundur. Onlar da diyorlar önce Türk işgali son bulsun. Ve onun için iş başı yapıyorlar - Askeri olarak şu anda güçleri yetmediği için Yunanistan'a ve Dünya emperyalist siteminin üyelerine ve örgütlerine dayanarak işgali son buldurmaya çalışıyorlar. AB'ye bile esas olarak bu amaçla üye olduklarını söylüyorlar- ve hepsinden de amaçlarına ters sonuçlar alıyorlar. Çünkü emperyalizmin küçük ulusların ve ülkelerin bağımsızlığını korumak diye bir derdi yoktur -ama tüm ulusları baskı altına alıp ezmek diye bir derdi vardır.

KC'nin burjuva bir devlet olarak TC işgaline karşı mücadelesi var olduğu oranda, KC etrafa baktığında şöyle bir sonuca varıyor olsa gerek: Yunanistan NATO'cu ve kımıldamaz. BM de NATO'cu. AB NATO'cu ve kımıldamaz; hem kımıldamaz hem de üstümüze biner. TC NATO'cu ve işgal etmiş. Tüm bunlar yetmediydi bir de şu Kıbrıslı Türkler var. İşgali kullanıp KKTC diye bir şey kurmuşlar, onu bahane edip Kuzeydeki topraklara el koymuşlar. KC olarak elimizde bir kaç koz var, onlar TC ile birlikte bunları da elimizden almak isterler. Bu amaçla bin bir kılığa girmekte üstlerine yok. Hem kuzey Kıbrıs'ın hem de 1960 hakları denen şeylerin üstüne oturmak istemekte üstlerine yok!

Herhalde Rum burjuva siyasetçilerine aynen böyle görünüyordur tüm bunlar.

Emperyalist düzen içinde iş yapmaya çalışanların varacağı yer her zaman böyle yüz karası yerler olmuştur!

II- TAKTİK KAVGASI

Siyasette teorik ve stratejik temelden kopuk bir taktik uygulama söz konusu değildir. Çünkü taktiğin tüm amacını strateji belirler. Tespit edilen stratejik amacı elde etmek için belirli taktik yaklaşımlar formüle edilir. Yani belirli örgütsel yapılanmalar ve bu örgütlenmeler üzerinden yapılan belirli mücadeleler, bu örgütlerin ve mücadelelerin türleri. Taktiğin konusunu bunlar oluşturur.

Stratejin, nereye varmak istiyorsan oraya varmak için gerekli olan sınıfların dizilişini ortaya koyar. Hangi sınıf işin başına gelecek, hangi sınıf dost, ve hangi sınıf düşman. İktidarda olan sınıf hangisi ve hangi sınıfların önderliğinde ve hangi sınıflara dayanarak hangi sınıf devrilecek.

Taktik, nereye varmak istiyorsan oraya varmak için hangi sınıfları nasıl örgütleyeceğini ve hangi sınıflara karşı nasıl örgütleneceğini, bu örgütlerle ne tür faaliyetlere girişeceğini ortaya koyar.

Nereye varmak istiyorsan oraya varmak için gerekli örgüt ve mücadele türlerini oluşturursun. Şartlara uyan, hareketi en az zararla, en az kayıpla, en kısa sürede zafere götürecek örgütlenme ve mücadele türlerini sürekli değişen şartlara göre, tarihten ve ülkenin ve dünyanın mevcut şartlarından, sınıf mücadelesinin geçmiş ve bugününden hareketle tespit edersin.

Görüleceği gibi bizim stratejimiz solda birlik savunucularının stratejisinden karakter olarak farklı olduğu için, bizim varmak istediğimiz -varılmasını gerekli gördüğümüz sonuç solda birlik yanlılarından tamamen farklı, karakter olarak ona zıt olduğu için taktikler de farklı olmak zorundadır.

Öyledir de..

1. Biz bu işleri illah emperyalizm şartlarında hallederseniz bunun tek yolu olduğunu söyledik. AKEL ve CTP detaylı bir anlaşmada anlaşır ve hepimiz destekleriz ve anlaşma yapılırsa taktiğini ileri sürdük.

CTP'den tutunuz, BKP'ye, YKP'ye, TKP'ye, Afrika'ya bunların hiçbirisi bu taktik yaklaşımın ne kadar yerinde ve doğru bir yaklaşım olduğunu ilan etmedi ve bu yaklaşımı desteklemedi.

Ama ne yaptılar?

Emperyalist şartlarda çözüm hakkında binbir çeşit öneriler yaptılar. Detaylı ve anlaşmayı mümkün kılan öneriler değil. Akla yatkın olmayan vede tabii ki güneyin de asla desteklemeyeceği öneriler.

Önerilerin biri biter diğeri gelir. Bu şartlarda tüm bu önerilerin çözüm amaçlı değilde çözümü imkansız kılma amaçlı ve TC'nin, ve NATO'cuların hizmetinde iş yapmaya denk gelen önermeler olduğunu söylemek hakkımızdır, çünkü pratik sonuçları her zaman öyle olmuştur ve öyle olmaya devam da etmektedir.

Bu önermelerin gerek kuzeyde gerekse güneyde hele hele kuzey ve güneyde halkımızı birleştirmesi imkansızdır. Bu önermeler halkımızı bölme önermeleridir. Son 50 yıl değilse son 40 yıl bunu açıkça ortaya koymuştur.

Ve tabii ki AKEL ve CTP'de bu önermeye destek olmamışlardır. Çünkü bu partilerin ve yeni "solda birlik" ilkelerini savunanların yaklaşımına temel olan şey emperyalizmin varlığını korumaktır. Bu şartlarda da birlik imkansızlaşmakta, hele hele iki milliyet örgütleri arasında birlik tamamen imkansızlaşmaktadır.

Son on yılda bu siyasi tespit en az on bin kere ispatlandı.

Bu da bize şunu ilan etme hakkı verir: tüm bu burjuva emperyalist siyasetlerin tartışmasız tek alternatifi AEBCH (Anti-Emperyalist Birleşik Cephe Hükümeti)

siyasetidir. Emperyalizmi Kıbrıs'ın kuzey ve güneyinde, Yunanistan, Türkiye ve İngiltere'de elele vererek yıkmak siyasetidir.

2. yeni "solda birlik" ilkelerini savunanların (ve diğerlerinin) burjuva-emperyalist çözüm fikrinin ve bu fikrin zaferini elde etmek için örgütlenmenin ve bu fikrin zaferi için mücadele etmenin Dimitrov'un Birleşik Cephe taktiğinin uygulanması olduğunu ileri sürmek büyük bir yanılıdır.

Dimitrov'un Birleşik Cephe taktiklerinin asgari müştereklerde birlik demek olduğunu iddia edenler bu asgari müşteregin kimler tarafından ve ne sonuçlar elde etmek için formüle edildiğinin konu edilmesini istemeyenlerdir.

Dimitrov ve mesela Britanya'nın Sosyalizm Yolu programının yazarları 'hepimizin üzerinde uzlaşmasında sorun olmayan' ve elde edilmesi için iş başı yapılacak önermeler ortaya koyduklarında, bunlar burjuvazinin mücadeleyi geri tutmak ve gitmesi gereken yere gitmesini engellemek için formüle ettiği önermeler değildirler. Bunlar komünistlerin ülkenin ve dünyanın somut şartlarını değerlendirerek hareketin gitmesi gereken yer nedir, oraya gitmek için neler yapılmalıdır, oraya gitmek için kitleler ve siyasi önderler nasıl ve hangi fikirler etrafında örgütlenmelidir, hangi somut hedefler etrafında örgütlenmelidir, çeşitli örgütler ve önderler tarafından yönlendirilen kitlelerden kopmadan, onları da hareketin hedefi yönünde hareketin içine çekmek için hangi kitlelerle birlikte hangi somut adımlar atılabilir sorularına verdikleri cevaplardan oluşur.

Bu soruları sorup da bu sorulara cevaplar arayanların gitmek zorunda oldukları tek yer KSP'nin önerdiği AEBCH programı ve bu programın hedeflerinin elde edilmesi için somut faaliyetlerin demokratik çalışma yöntemleriyle örgütlenmesidir.

Halbuki yeni "solda birlik" ilkeleri tamamıyla buralara gidilmesini önlemeyi amaçlayan bir yaklaşımın sonucu ve aracıdır.

3. Yeni "solda birlik" ilkelerini savunan yoldaşlar (bunlar arasında Gelecek gazetesi ve DKB de vardır) KSP'nin kitlelerle bağ kuramadığından, bu alanda ya doğru olan eski pratiğinden koptuğundan ya da zaten böyle bir yeteneğinin hiç olmadığından bahsederler ve sağdan bir kitle pratiği formüle ederler. Bizim de o pratiğe katılmamızı talep ederler. Katılmazsak bu bizim pratik zaafımızı yansıtmış!

Öbür yandan Barikat'tan yoldaşlar KSP'nin geçtim kitlelerle bağ kurmak için pratikten hiç mi hiç pratik yapmadığı ve yapamayacağından bahsederler ve soldan bir kitle pratiği formüle ederler. Bizim de o pratiğe katılmamızı talep ederler. Katılmazsak bu bizim pratik zaafımızı yansıtmış!

Eski KSP'li olan DKB ve Barikat'çı yoldaşların ya 'az sol gevezelik ama çok geniş kitleleri kapsayan pratik' önerileri ya da 'pratik de pratik, hem de en radikal pratik', ve 'KSP kim kitlesele pratik kim' 'KSP kim pratik kim' diye yeri göğü inletirken 'Cepheciler' ve 'EMEP' ten (ve diğer Türkiyeli örgütlerden) yoldaşların KSP'nin teori, strateji ve taktiklerine karşı düşmanlıklarını teşvik etmeleri ve onların KSP'nin teori, strateji ve taktiklerine karşı yürüttükleri savaşı desteklemeleri, o savaşın başını çekmeye aday

olmaları da burjuva-emperyalist strateji savunurluğundan kaynaklanır. Barikat oflasa puflasa da bu böyledir.

Nedir bu eski KSP'li yoldaşların hızla unutuverdiği -veye hiç öğrenemedikleri, ve bu unutkanlık ve bu cahillikleri nedeniyle ya Barikat tipi çok radikal ya da yeni "solda birlik" ilkeleri ile herkesle uyumlu çıkışlarına rağmen onları burjuva- emperyalist strateji çerçevesinde kalmaya mecbur kılan KSP'nin teori, strateji ve taktikleri?

Bazılarını sayalım: Komünizmin yeni tanımı; tek ülkede komünizmin inşası teorsinin savunusu; Bilgisayarların komünizmin inşasındaki yeri, bilgisayarlı otomasyonla bolluğun – komünizmin inşası, bilgisayarlı otomasyonla doğrudan demokrasinin inşası ve siyasi devletin böylece söndürülmesi teorisi; işçilerin, halkın ve devrimcilerin tüm örgütlenmelerinde anti komünist, burjuva ve gerici siyasetlerin, bu siyasetleri savunan bireylerin hakimiyetine son vermek için bu örgütlere doğrudan demokrasinin empozisi taktiği; burjuvazinin ve emperyalizmin insan hakları ve demokratizm savunucusu sahtekarlığının sovyetik teşhiri ve onların yenilgisi için doğrudan demokrasinin ileri sürülmesi taktiği; komünizmde enternasyonalizmin belirleyiciliği, ve Lenin-Stalin enternasyonalizmiyle Lenin-Stalin dünya devrimi stratejisinin bir ve aynı şeyler olduğu tespitinin savunusu; bu enternasyonalizm ve dünya devrimi stratejisi anlayışının tüm sonuçlarının tespiti ve savunusu; ikinci dünya savaşı sonrası dönemde burjuvazinin top yekün millete ve vatana ihanet, demokratizme düşmanlık siyasetine kaydığı tespitinin savunusu; milletlerin ancak ve ancak milli burjuvaları tarafından yönetilmelerine son vererek kurtulabileceği ve milletlerin emperyalizmden kurtuluşunun dünya komünizminin emperyalizme karşı savaştaki başarısıyla doğrudan bağlantılı olduğu tespitinin savunusu; insanlığın sosyalizmin yenilgisi nedeniyle barbarlık şartlarında yaşamakta olduğu tespiti; vb., vb.

Bir yandan tüm bunlara karşı savaşan, KSP'ye karşı savaşan cepheye yerleşmek, öbür yandan da 'pratik, hem de çok radikal pratik', 'pratik hem de kitlelerle birlikte pratik' yaptığını sanmak vede burjuva-emperyalist stratejiye destek olmadığını ilan etmek için iyice Komünizmden uzaklaşıyor olmak gereklidir!

Bu yoldaşlar ve temsil ettikleri hareketler bir yandan KSP'den işlerine yarayan fikirleri alacaklarını ve ama öbür yandan pratik olarak işleri bu fikirleri üretenlerden bağımsız olarak ve onlara rağmen ve onlardan çok daha iyi yapacaklarını sanmaktadırlar. Hem radikal olacaklar, hem kitlesel iş yapacaklar hem de KSP'ye karşı savaşacaklar. Bu yaklaşımın birkaç zaafı vardır ve bu zaafı hali hazırda ortaya çıkmıştırlar.

Birincisi KSP'nin teorisi, stratejisi ve taktikleri bir bütünlük arzeder. İstedikini al istemedikini at veya 'radikal' ya da 'kitlesel' taktikler ve örgütlenmeler oluştur yaklaşımı kimseyi doğru bir yere götürmez. 'Cephe'ye 'EMEP' e, Mao, Che, Kastro, Tito, Enver, Kuruşçef'e vb., vb., götürür ama komünizme götürmez.

Komünizme gitmeyenler de bu ülkeye bağımsızlık getiremezler!

Hatasız kul olmazmış, ama tüm hatalar ancak ve ancak el birliğiyle ve hataların en kısa zamanda tespiti ve onlara karşı amansızca savaşımın örgütlenmesi ile

mümkündür -bu da parti çalışmalarında teori-pratik bütünlüğünü talep eder.
Doğrudan demokrasi talep eder.

Komünistlerin birliğini sağlayamayan, buna kafa yormayan, bunun için gerekli teori, strateji, taktik ve örgütlenmeleri oluşturamayanlar, kendi hatalarından ve hele hele bunların tüm vatandaşların gözü önünde ve katkısıyla ortaya konmasından ve böylece hallinden kaçanlar, doğrudan demokrasiden kaçanlar, komünizmi birleştiremezler, komünizmi birleştiremeyenler işçileri birleştiremezler, işçileri birleştiremeyenler halkı birleştiremezler, halkı birleştiremeyenler ülkelerini savunamazlar.

4. Yani ve önce devrimciler saflarında KSP siyasetini hakim kılmayı beceremezsek, böylece devrimcileri komünizme kazanıp tüm komünistleri KSP'de örgütlemeyi becermezsek, Kıbrıs'ın Kuzeyinde komünistlere M-L'i öğretemezsek, bir zamanlar bir yoldaşın Dünya Komünist Hareketinin başını çekmek fikrini sağlam bir şekilde ve tüm zaaf ve hatalara karşı düşmanca davranarak, yani herşeyden ve herkesten önce kendimize karşı acımasız olarak hayata geçiremezsek burjuva-emperyalist çözüm güçleri karşısında sürekli olarak yalpalayacak ve yenilgiye uğrayacağız. Halbuki kendi saflarımızda, 'üç beş aydın' saflarında kararlı ve kesin M-L duruşlu, Stalin'in gerçek ve kararlı öğrencilerinden oluşan bir guruplaşmayı oluşturabilirsek bizim için zafer kapıları ardına kadar açılacaktır. İşte burjuvazi de bunun oluşmasını önlemek için sürekli iş başındadır.

Biz tüm ordu ve üs yığınlarına rağmen Kıbrıs'ta barışçıl mücadele yöntemlerinde ısrarlıyız. Şu anda bu konuda ısrarlıyız ve buna ters iş yapış tarzlarına katıyetle ortak olmayacağımızı hemen şimdiden ilan etmeyi gerekli ve yararlı buluyoruz.

Önümüzdeki aylarda seçimler yapılacaktır. Bu yeni "solda birlik" ilkelerini savunanların önerisi/hareketi de seçimler olayıyla doğrudan bağlantılıdır. Biz hem işçilerin örgütlenmesinde hem geniş halk yığınlarının örgütlenmesinde seçimler eksenli bir yaklaşım güdülmesini, bu yöndeki çalışmaların da yeni "solda birlik" ilkeleri ile değil de AEBCH programına dayanarak örgütlenmesini önerdik. Böylesi bir yaklaşımla ve seçim endeksli olarak, seçim çalışmalarının parçası olarak işçilerin ve kitlelerin ücret, demokratik haklar, barış, birlik, Birleşik Cephe Hükümeti,vb., günlük taleplerinin ele alınıp savunulmasını; ve yine seçim endeksli olarak, burjuva-emperyalist çözüm önermelerinin çeşitli şekillerinin savunucularıyla mücadelenin sürdürülmesini, seçim endeksli olan tüm bu çabaların hem devrimciler olarak kendi aramızda birlikler oluşturarak birlikte örgütlenmemizde hem de kitlelerin birlikte yaptığımız çalışmalarla birlikte örgütlenmesinde araç oluşturmasını önerdik. Taştan su çıktı ama bu arkadaşlardan bu konuda yanıt çıkmadı.

5. Yeni "solda birlik" ilkelerini savunan arkadaşların Kıbrıs sorununa emperyalist çözüm önerileri çerçevesindeki yaklaşımları ile partimizin AEBCH programı yaklaşımındaki anlaşmazlığının mümkün olmadığını vurguladık. Bu nedenle seçime tam bir ittifak içerisinde girilemeyeceğini bu arkadaşların dikkatine getirerek en geniş demokrasi temelinde herkesin görüşlerini özgürce paylaşacağı "eylemde birlik propaganda ve ajitasyonda serbestlik" ilkesine dayalı "solda birlik" önerisinde bulunduk. Kurulacak olan bu birliğin ilkelerini hem sözlü hem de yazılı olarak bildirdik.

Neydi bu ilkeler?

“i) Kurulacak olan blok yerel seçimlerde başka, sonrasında başka olmamalı. Daha yerel seçimler safhasından itibaren bu blok iş başı yapmalı.

“ii) Yerel seçimlere YKP altında değil bir blok örgütlenmesi altında katılmalı (blok'un adı YKP-Sosyalist Güçler, YKP-Emek Güçleri vs olabilir dedik; buna karşın YKP ve ... Güçler gibi isimlerden gına geldiği ve hoş karşılanmayacağı söylenince de Devrimci Güçbirliği vs gibi tamamen farklı bir isim düşünülmesini ve seçimlere bu isim altında katılmasını önerdik).

“iii) Yerel seçimlerde sadece belediye meclislerine değil, mümkün olan her yerde belediye başkanlıklarına da aday gösterilmeli.

“iv) Tüm işbirliği dönemi boyunca her örgüt propaganda ve ajitasyonda serbest olmalı.

“v) Blokun faaliyetleri her örgütten bir temsilcinin katılımıyla oluşacak olan koordinasyon komitesi tarafından yürütülmeli ve kararların orada alınmalı.

Kıbrıs Sorunu konusunda diğer grup, parti ve kişilerle ortak anlayış olmadığı ve olamayacağı bilinci ile (KSP bu arkadaşlarla Kıbrıs sorunu ile ilgili çok kez tartışma yapmıştır) KSP Kıbrıs Sorunu'nun bu işbirliği ilkeleri dışında tutulmasını istedi. Ancak “solda birlik” ilkelerini savunan arkadaşlar tarafımızdan kabul edilmesi sözkonusu olmayan Kıbrıs Sorunu konusundaki yaklaşımlarını işbirliği ilkelerine eklemekte ısrar ederek KSP'nin siyasi duruşunun aleyhine kendi görüşlerini empoze etme yaklaşımı sergilediler. Partimiz bu yaklaşım karşısında böyle bir “solda birlik” ilkelerine imza atmaya reddetti.

Bu noktada, yukarıda ayrıntılı olarak koyduğumuz gerekçelerle partimize yöneltilen 'uzlaşmaz' suçlamalarını da hiç tereddütsüz üstleniyoruz.

Partimiz, emperyalizme karşı mücadelesinde ilkeli ve tavizsiz tavrını sürdürecektir. Ülkemizin, halkımızın, ve tüm dünya halklarının emperyalist boyuduruk altında tutulması çabalarının hiçbir zaman parçası olmayacağımızı ve buna karşı uzlaşmazlığımızı ve mücadelemizi yılmadan sürdürme kararlılığımızı bir kez daha halkımıza duyurmayı görev biliriz.

Nisan 2014

Kıbrıs Sosyalist Partisi

Merkez Komitesi